

[Finansministeren.]

digheden nu begrænset til Skatteaaret 1942—43. Heri ligger dog ikke nogen Tilkendegivelse af, at der ikke længere frem skulde være Behov for en Lovgivning som denne. Indtræder der ikke i Løbet af 1942 en afgørende Ændring i hele den økonomiske Situation, vil en Forlængelse af Lovens Gyldighed blive søgt gennemført for Skatteaaret 1943—44.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Thomsen: Det Lovforslag, som nu blev gennemgaaet af den højtærede Finansminister, skal som nævnt afløse Loven af 22. December 1939 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten. Denne Lov har haft Gyldighed i 2 Aar. Dens Afløser, som vi her behandler, skal kun gælde for 1 Aar, Skatteaaret 1942—43, og den faar saaledes endnu mere end sin Forgænger Midlertidighedens Karakter, forudsat at det ene Aar nu ogsaa holder Stik. Lovforslaget er saaledes i det store og hele at betragte som en Forlængelse af de hidtil gældende Ligningsreglers Gyldighed, men det rummer dog samtidig nye ret betydningsfulde Bestemmelser, saa at det fremtræder ikke blot som en ny Udgave, men ogsaa som en ændret og i visse Henseender forbedret Udgave af den gældende Lov. Naar man i sin Tid kom ind paa de her omhandlede midlertidige Regler for Skattepaaligning, var Aarsagen jo de ekstraordinære Forhold, som Krigstiden førte med sig, og Formaålet med disse Regler var det dobbelte, dels at modvirke visse uønskede Bevægelser i det økonomiske Liv, som kunde befrygtes under de ekstraordinære Forhold, dels at udvide Beskatningens Omraade, hvor de særlige Forhold kunde skabe ret betydelige Indtægter; det skulde altsaa ogsaa bidrage til en mere retfærdig Fordeling af Skattebyrderne. Det kan vist siges med Rette, at de nye Ligningsregler har svaret til Hensigten, og da de ekstraordinære Forhold, der foranledigede dem, desværre endnu raader, maa det siges at være baade paakrævet og rimeligt at bevare Reglerne ogsaa for det kommende Skatteaar.

Under Forslagets Behandling i det andet høje Ting er indført en Række mere og mindre betydelige Ændringer, som vi kan tiltræde. Disse Ændringer staar dels som Udtryk for det politiske Samarbejde mellem Partierne, idet afvigende Opfattelser er

bøjet mod hverandre, dels som Udtryk for Ønsker om i Ligningsreglerne at indføre nye Bestemmelser, som ikke har Midlertidighedens Præg, men som man fra alle Sider har fundet retfærdige og derfor betimelige. Om disse Ændringer, altsaa om det nye i Forslaget, skal jeg gøre nogle faa korte Bemærkninger.

Den Bemyndigelse, der i den omstridte § 4 gives Finansministeren til at bestemme, at Fortjeneste ved Omsætning af visse Anlægspapirer helt eller delvis fritages for Beskatning, naar Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor, kan være nyttig, og vi lægger med fuld Fortrøstning en saadan Bemyndigelse i den højtærede Finansministers Haand. Der findes jo i Forvejen paa samme Omraade flere Bemyndigelser, som ikke er væsensforskellige fra den nye Bemyndigelse. Den anden Bemyndigelse, der er tilføjet i § 6, og som med tilbagevirkende Kraft for Skatteaarene 1940—41 og 1941—42 giver Finansministeren Ret til helt eller delvis at fritage for Beskatning de Indkomster, der fremkommer ved ufrivillige Afstaaelser af Forretninger, Formuegenstande og tidsbestemte Rettigheder, hilser vi endog med stor Tilfredshed, særlig med de mange Mælkeordninger in mente.

Den ændrede Affattelse af § 5, der nu gør Spekulationstab og -gevinst til et særligt Omraade inden for Fradragsreglerne, finder vi stemmende med Rimelighedens Krav, ligesom vi kan tiltræde, at Bestemmelsen i § 6, Stk. 1 b, om Beskatning af Fortjeneste ved Salg af tidsbestemte Rettigheder mildnes ved at blive bragt i Overensstemmelse med Regelen i Paragraffens Stk. 1 a om Beskatning af Goodwill.

Hvad angaar de nye Regler i §§ 12 og 13 om ændrede Regler for Beskatning af nygifte og fraskilte, kan Grunden til deres Fremkomst vel ikke, i alt Fald ikke direkte, søges i de ekstraordinære Forhold, og det kan maaske tillige siges, at disse nye Regler ligger betydelig ved Siden af med Hensyn til Forslagets Midlertidighed. Disse nye Ligningsregler er imidlertid fra alle Sider baade paa Rigsdagen og i Offentligheden mødt med stor Tilfredshed, og man kan maaske ogsaa spaa dem en længere Levetid.

Med Hensyn til Beskatningen af nygifte maa det indrømmes, at de nugældende Regler kan ramme uretfærdigt, særlig for større Indkomsters Vedkommende. Jeg tror derimod ikke, at smaa eller mindre Indkomster under de nuværende Ligningsregler og med den af Ligningsmyndighederne anvendte Praksis har lidt nogen Skade, men der kan altsaa med de nugældende